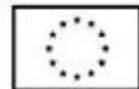

PELOPONEZ

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

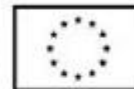
Projekt „DunikTime – czas na kulturowe wyzwanie edukacyjne” realizowany jest przez Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego w Zawierciu ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w ramach projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”

HISTORIA PELOPONEZU

Nazwa Peloponez wywodzi się od mitycznego Pelopsa, syna Tantala. Tantal, chcąc udowodnić bogom, że wcale nie są wszechwiedzący, kazał Pelopsa zabić, poćwiartować, ugotować i podać bogom do zjedzenia. Jedynie Demeter początkowo nie zorientowała się co je i zanim została powstrzymana, obgryzła lewe ramię. Bogowie wskrzesili Pelopsa, zastępując brakującą część ciała kością słoniową, a Tantala zesłali do Tartaru skazując go na wieczne męki. Dawna nazwa Peloponezu, funkcjonująca podczas średniowiecza i przez część okresu nowożytnego, Morea, ma dużo przyjemniejszy rodowód, oznacza bowiem morwę. Peloponez ze swoimi czterema półwypami Mani, Mesyńskim, Lakońskim i Argolidzkim ma właśnie przypominać kształtem liść tej rośliny. Wnętrze Peloponezu stanowią góry (najwyższy szczyt położony w paśmie gór Tajget mierzy 2407 m n.p.m.) poprzecinane malowniczymi dolinami, natomiast dla wybrzeża charakterystyczne są liczne zatoki wżynające się głęboko w ląd. Mieszka tu ok 1,1 mln osób, a największe miasta to Patras, Kalamata, Korynt i Tripoli.

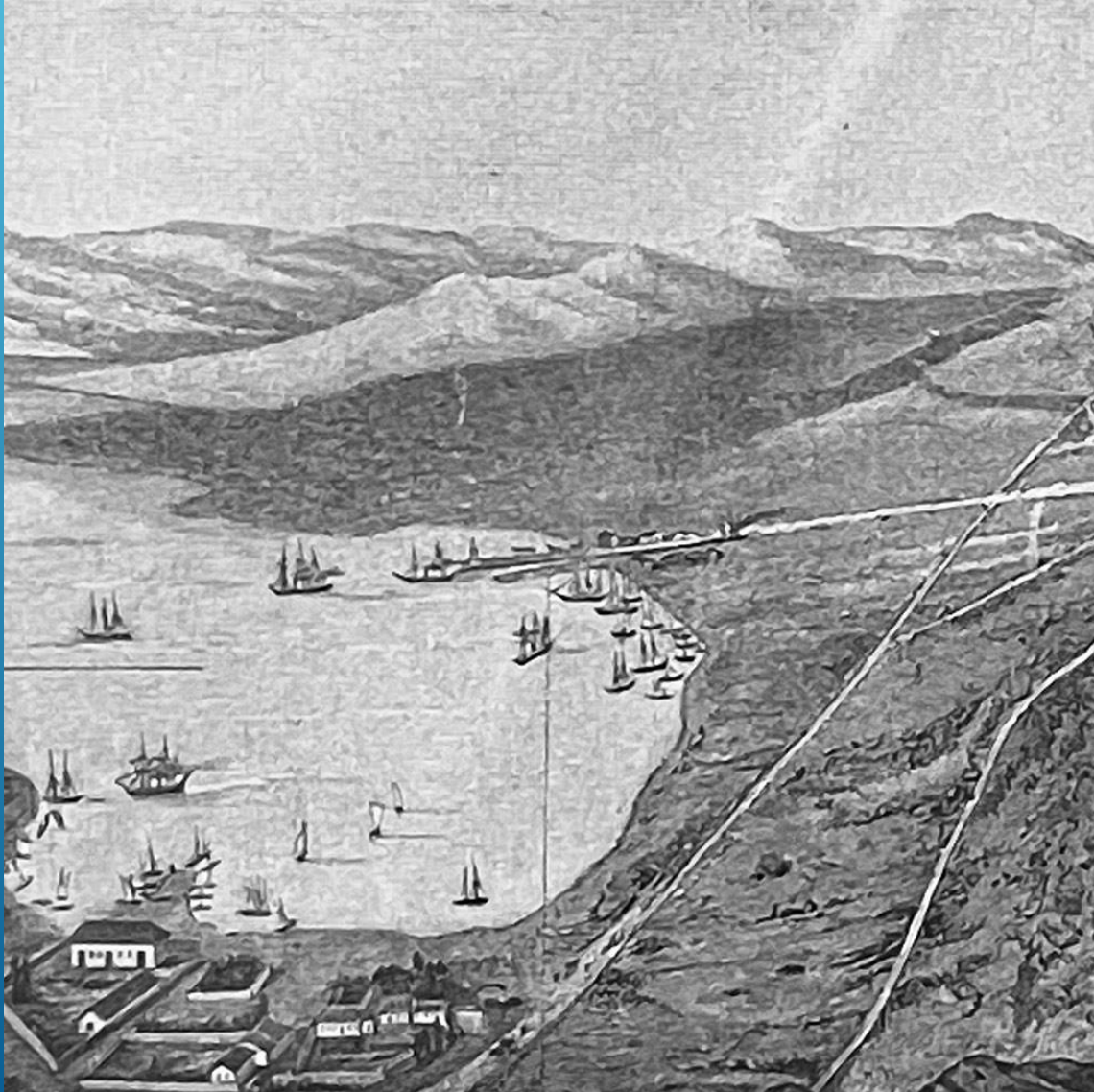
Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt „DunikTime – czas na kulturowe wyzwanie edukacyjne” realizowany jest przez Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego w Zawierciu ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w ramach projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”

Peloponez, po otwarciu Kanału Korynckiego w 1893 r. de facto stał się wyspą o powierzchni 21.549 km², czyli niewiele większej niż województwo podlaskie. Na półwyspie jest skoncentrowanych bardzo wiele miejsc związanych z dawnymi dziejami. Znajdują się pozostałości potężnych niegdyś państw-miast, takich chociażby jak Sparta, Korynt, Argos czy Megalopolis. To na Peloponezie w 776 r. p.n.e. odbyły się pierwsze igrzyska olimpijskie, tutaj znajdują się Mykeny, które dały nazwę całej cywilizacji późnej epoki brązu, czy Epidaurus, które było centrum kultu boga sztuki lekarskiej Asklepiosa.

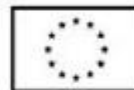
Według mitologii, to właśnie na Peloponezie Herakles miał wykonać większość z 12 prac dla króla Eurysteusza, tutaj miał urodzić się Zeus, stąd flota Achajów wypłynęła na wojnę trojańską, tutaj znajdowała się mityczna Arkadia. Na Peloponezie urodził się też Tezeusz, stąd Parys porwał Helenę, tu Medea zamordowała swoje dzieci, a Bellerofont zgładził Chimerę. W tym miejscu rezydował Syzyf i rozegrał się dramat rodzinny Agamemnona, Klitajmestry, Elektry i Orestesa, tu odbyła się słynna uczta Tyestesa i wreszcie to z Peloponezu pochodzą głęboko zakorzenione w naszej cywilizacji pojęcia takie jak córki Koryntu czy spartańskie warunki. Półwysep Peloponeski był też świadkiem kilku krwawych wojen, zarówno w starożytności (wojny peloponeskie), jak i całkiem współcześnie (na peloponeskim Półwyspie Mani w 1821 roku wybuchła wojna o niepodległość Grecji).

MYKENY

Mitycznym założycielem Myken był Perseusz, syn Zeusa i Danae, słynący z wielu bohaterskich czynów, m.in. odcięcia głowy Meduzie i uwolnienia Andromedy, ale bodaj najślawniejszym władcą tego miasta był Agamemnon, znany nam szerzej z wojny trojańskiej i z nagłej śmierci z rąk swojej małżonki Klitajmestry. Wedle legendy, mury mykeńskie zbudowane z ogromnych, nieociosanych głazów zespojonych kamyczkami i gliną zostały wzniesione przez cyklopów (stąd ich dzisiejsza nazwa – mury cyklopowe). W drugim tysiącleciu p.n.e. Mykeny stanowiły jeden z najważniejszych centrów cywilizacji greckiej, natomiast upadek miasta historycy wiążą z najazdem Dorów ok 1100 r. p.n.e. Dzisiaj z czasów starożytnych możemy tu podziwiać m.in. fragmenty murów, okręgi grobowe, pozostałości pałacu, cysterny i pozostałości dwóch świątyń władców mykeńskich. Najciekawszym a zarazem najbardziej unikatowym zabytkiem jest jednak słynna Lwia Brama – główna brama prowadząca do miasta, którą nazwano tak nawiązując do płaskorzeźb dwóch lwów przedstawionych na jej reliefie. Powstała z czterech ogromnych bloków wapienia (próg i nadproże ważą każde po 20 ton). Na terenie wykopalisk znajduje się również bardzo interesujące muzeum. Jak się okazuje, Mykeny to też dobre miejsce dla poszukiwaczy skarbów. W jednej z turystycznych grup pewien Pan w czasie wolnym odnalazł w ruinach cysterny monetę z czasów Filipa Macedońskiego!

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt „DunikTime – czas na kulturowe wyzwanie edukacyjne” realizowany jest przez Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego w Zawierciu ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w ramach projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”

Pół kilometra na południe od starożytnych Myken znajduje się grobowiec kopułowy datowany na 1250 r. p.n.e. zwany Grobowcem Agamemnona lub Skarbcem Atreusza. Składa się on z dwóch części – długiego na 36 m korytarza zwanego dromos oraz z komory grobowej zbudowanej z 33 potężnych, kamiennych bloków ułożonych pierścieniowo w formie kopuły pozornej. Ponoć w 1836 roku gościł tu Juliusz Słowacki, owocem tej wizyty jest zaś wiersz „Grób Agamemnona.”

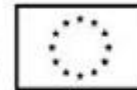
Epidaurus

znajduje się niecałe 50 km na południowy wschód od Myken. W VI w p.n.e. powstał tu kult boga sztuki lekarskiej Asklepiosa, a do tutejszej świątyni przez wieki ściągali chorzy pragnący uzdrowienia. Za możliwość uczestniczenia w rytuałach oczyszczających i leczniczych chętni płacili niemałą kwotę, dzięki czemu Asklepiejon mógł się stale rozbudowywać i upiększać. Wizyta w tutejszym muzeum, gdzie oprócz posągów i fragmentów świątyni możemy zobaczyć rozmaite antyczne narzędzia chirurgiczne, utwierdza historyków w przekonaniu, że leczenie odbywało się nie tylko poprzez rytuały oczyszczające, składanie ofiar, modły i interpretowanie snów. Miało ono w sobie też elementy współczesnej medycyny, takie jak operacje chirurgiczne, przepisywanie leków czy ordynowanie odpowiedniej diety oraz aktywności fizycznej.

Do dzisiejszych czasów najlepiej zachował się teatr z III w p.n.e. słynący ze swojej akustyki, którą zresztą można przetestować również teraz. Po rozbudowie w II w p.n.e. teatr mógł pomieścić ponad 12 tys. widzów.

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt „DunikTime – czas na kulturowe wyzwanie edukacyjne” realizowany jest przez Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego w Zawierciu ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w ramach projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”

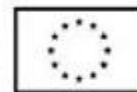
KORYNT

Gdyby wyruszyć z Myken na północ, po niecałych 40 km dociera się do starożytnego Koryntu, niegdyś trzeciego co do ważności (po Atenach i Sparcie) greckiego polis. Według mitologii pierwszym władcą Koryntu był Syzyf. Swój rozwój miasto zawdzięczało położeniu na Przesmyku Korynckim między Morzami Jońskim i Egejskim, posiadało dwa porty Lechajon i Kenchreai, kwitł tu handel i rzemiosło stąd przewijali się tu kupcy i podróżnicy z całego świata. Św. Paweł napisał dwa listy skierowane do mieszkańców Koryntu (częścią pierwszego z nich jest słynny „Hymn do Miłości”) i kilkakrotnie odwiedzał to miasto podczas swoich misyjnych podróży.

Do najciekawszych pozostałości starożytnego Koryntu możemy zaliczyć dzielnicę garncarzy czyli Keramejkos, fontanny Perjrene i Glauki, agorę z mównicą, na której miał przemawiać św. Paweł oraz świątynię Apollina z VI w. p.n.e., w której do dziś przetrwało 7 z 38 kolumn. Nad terenem wykopalisk góruje wysoki na 575 m Akrokorynt – wzgórze, na którym niegdyś stała świątynia Afrodyty-Astarte znana przede wszystkim z sakralnej prostytucji i ze służących tam niewolnic zwanych hierodulaj, czyli świętymi rozpustnicami. Dziś na wzgórzu możemy podziwiać pozostałości powstałej w X wieku, a później wielokrotnie przebudowywanej fortecy. W pogodny dzień można stąd podziwiać przepiękną panoramę okolicy.

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt „DunikTime – czas na kulturowe wyzwanie edukacyjne” realizowany jest przez Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego w Zawierciu ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w ramach projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”

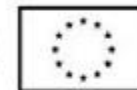

Kanał Koryncki, który skrócił statkom drogę wokół półwyspu peloponeskiego o 400 km, to jeden z najbardziej niesamowitych, ale też i bodajże najdłużej realizowanych projektów w Grecji. Pomysł na przekucie się z Zatoki Korynckiej Morza Jońskiego do Zatoki Saronckiej Morza Egejskiego, przyszedł do głowy już władcy Koryntu Periandrowi w VII w p.n.e. Zainteresowani budową kanału byli też inni wielcy władcy starożytności, m.in. Aleksander Wielki, Juliusz Cezar, Kaligula czy Neron. Potem próbowali jeszcze Bizantyjczycy i Wenecjanie, ale aż do końca XIX wieku nikomu nie udało się zrealizować tego śmiałego projektu. Nic w tym dziwnego - zapytana w starożytności o budowę kanału wyrocznia delficka odpowiedziała jasno: „Gdyby Zeus chciał by była tam wyspa, sam by ją stworzył”. Ostatecznie prace rozpoczęto w 1881 r. a ukończono je dwa lata później. Kanałem mogą przepływać statki o wyporności do 10 tys. ton, ale jego wymiary (6343 m długości, 78 m wysokości, 24,6 m szerokości i 8,3 m głębokości) czynią go za małym dla współczesnych frachtowców.

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt „DunikTime – czas na kulturowe wyzwanie edukacyjne” realizowany jest przez Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego w Zawierciu ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w ramach projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”

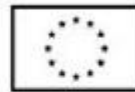

NAFPLIO

Pięknym zwieńczeniem wizyty nad Półwyspie Argolidzkim są odwiedziny w Nafplio, 10-tysięcznym miasteczku nazywanym przez Wenecjan, którzy przez jakiś czas sprawowali nad nim kontrolę, Neapolem Lewantu. Miasto zostało ufortyfikowane przez Wenecjan i Franków, do dziś możemy tu podziwiać trzy twierdze, górujące nad miasteczkiem Akronafplia i Palamidi oraz usytuowaną na wysepce vis a vis portu Bourtzi. Nafplio to idealne miejsce na odpoczynek - po zwiedzaniu warto usiąść w jednej z tutejszych kawiarni czy restauracji, pospacerować malowniczymi uliczkami, wdrapać się na twierdzę Palamidi i skosztować tutejszych lodów, które uchodzą za najlepsze na całym Peloponezie.

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt „DunikTime – czas na kulturowe wyzwania edukacyjne” realizowany jest przez Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego w Zawierciu ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w ramach projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”

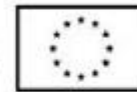

Olimpia znajduje się w zachodniej części Peloponezu, mniej więcej 170 km od Argolidy. Istnieje wiele wersji mitów opisujących genezę powstania igrzysk. Jedna mówi, że pierwszą olimpiadę zorganizował Zeus po zwycięstwie nad Kronosem, inna, że był to Herakles, Peliasz, bądź królowie Elidy. Pewne jest to, że w 776 r p.n.e. po raz pierwszy Grecy zaczęli rywalizować między sobą w Olimpi. Zwycięzcy otrzymywali wieniec oliwny i porcję mięsa jałowki, a na ich cześć układano ody i budowano posągi. Igrzyska w Olimpi odbywały się co 4 lata aż do 394 roku, kiedy to zostały zakazane przez cesarza Teodozjusza. Od 1936 roku (igrzyska zostały reaktywowane w 1896 z inicjatywy Francuza Pierre'a de Coubertin) istnieje tradycja rozpalania znicza przez kobiety w strojach antycznych kapłanek przy tutejszym ołtarzu Hery i przekazywania go najpierw do Aten, a potem przez różne kraje aż do miejsca kolejnych igrzysk. Do najciekawszych zabytków, które zachowały się w Olimpi możemy zaliczyć: ruiny Świątyni Zeusa, w której stał kiedyś posąg tego boga wykonany przez Fidiasza, zaliczany do 7 cudów świata; pozostałości Świątyni Hery, gimnazjonu, palestry, Filipejonu czy stadionu. Na zwiedzających czeka też bardzo interesujące muzeum.

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt „DunikTime – czas na kulturowe wyzwanie edukacyjne” realizowany jest przez Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego w Zawierciu ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w ramach projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”

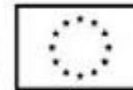

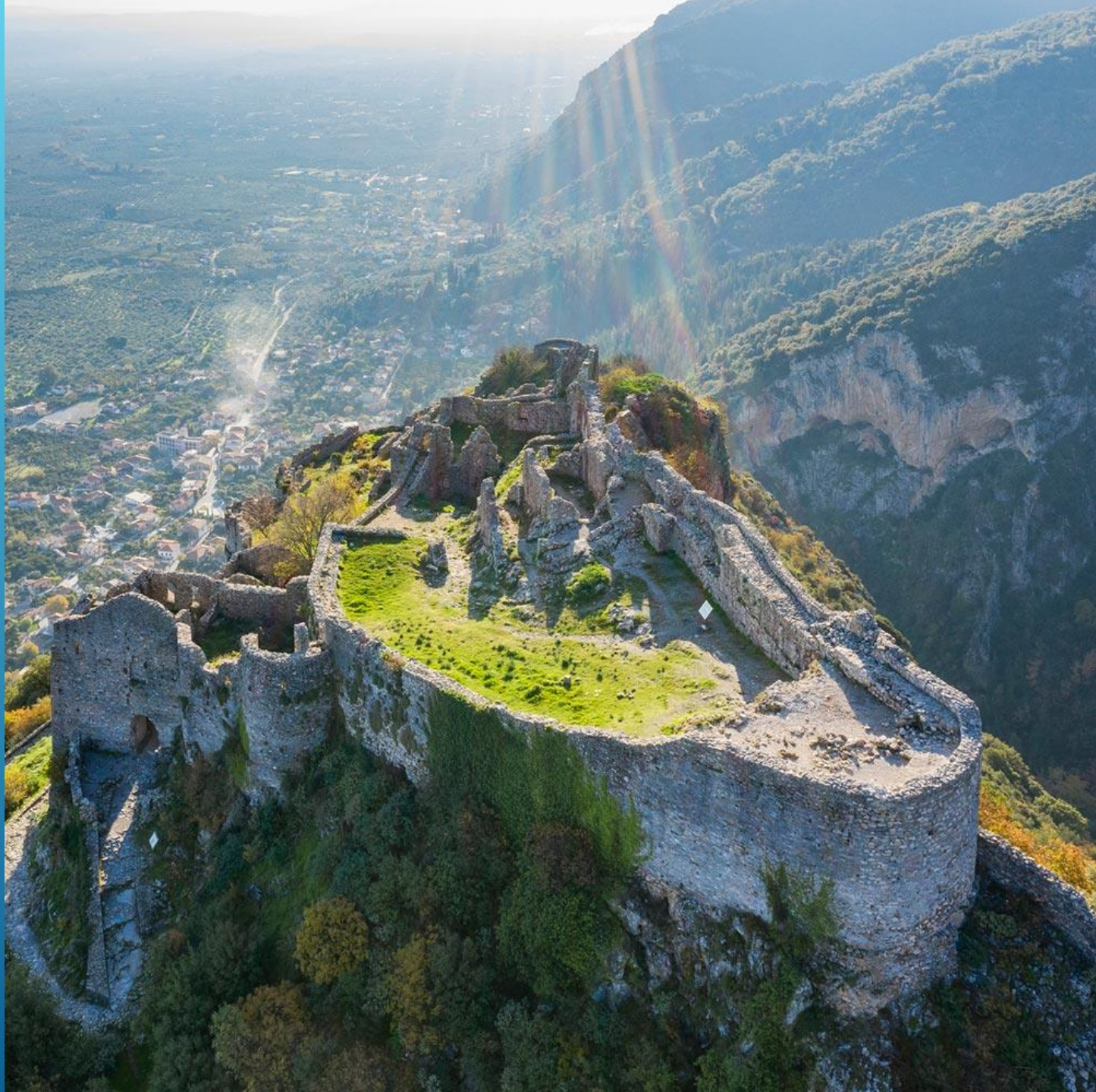
Mistra to wyjątkowo dobrze zachowane średniowieczne miasto, leżące w centralnej części południowego Peloponezu, na stromiznach Gór Tajget. Zostało założone przez Normanów w 1205 roku, tuż po zdobyciu Konstantynopola podczas czwartej wyprawy krzyżowej, stając się z biegiem czasu drugim co do znaczenia miastem Cesarstwa Bizantyjskiego i jego kulturalną stolicą. Podczas skromnej ceremonii w jednym z tutejszych kościołów w 1449 roku despota Misty Konstantyn X Paleolog został mianowany Cesarzem Bizantyjskim, jak się później okazało był ostatnim, który pełnił tę funkcję. Możemy tu podziwiać, m.in. XIII wieczną Katedrę Mitrópolis, kilka klasztorów, w tym Pandánassa, Vrondochión czy Perivléptos, kościoły Agia Sofia i św. Jerzego a także Pałac Despotów i Zamek Villehardouin.

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt „DunikTime – czas na kulturowe wyzwanie edukacyjne” realizowany jest przez Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego w Zawierciu ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w ramach projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”

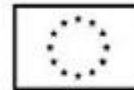

Ruiny starożytnej Sparty leżą 6 km na wschód od Mistry. Mimo że do naszych czasów nie zachowało się praktycznie nic z zabudowań tego potężnego niegdyś polis, warto tu przyjechać, chociażby po to żeby na własne oczy zobaczyć miejsce gdzie władał Menelaos (to porwanie jego żony Heleny było jedną z przyczyn wojny trojańskiej) czy Leonidas, król słynny przede wszystkim z bohaterskiej obrony Wąwozu Termopile przed perską armią. To również tu w specjalnych obozach w okrutny sposób szkolono zdrowych chłopców (ułomne i słabe dzieci były porzucane) na bezwzględnych wojowników i to stąd wywodzą się określenia „spartańskie warunki,” czy „spartańskie wychowanie.”

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt „DunikTime – czas na kulturowe wyzwanie edukacyjne” realizowany jest przez Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego w Zawierciu ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w ramach projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”

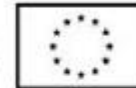

Półwysep Lakoński: Monemvasia i Elafonisos – to warto zobaczyć

Na południe od Sparty, 200 metrów od wybrzeża Półwyspu Lakońskiego, leży niewielka górzysta wysepka u której stóp ulokowało się miasteczko Monemvasia, zwane Gibraltarem Wschodu. Na zwiedzających czeka dolne miasto ze swoim labiryntem malowniczych uliczek i kilkoma bizantyjskimi kościołami oraz górne, gdzie można podziwiać, oprócz pięknego widoku, ruiny wcześniejszych zabudowań Monemvasii.

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt „DunikTime – czas na kulturowe wyzwanie edukacyjne” realizowany jest przez Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego w Zawierciu ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w ramach projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”

Po drugiej stronie Półwyspu wszystkich spragnionych morskich kąpiel i wypoczynku na piaszczystych plażach oczekuje wysepka Elafonisos. Wystarczy 10-minutowa przeprawa promem i już można znaleźć się na greckich Seszelach!

Półwysp Mani i jego atrakcje - jaskinie Diros, Areopoli, kamienne wieże
Na Półwyspie Mani na szczególną uwagę zasługują jaskinie Diros. Ze zbadanych 14 kilometrów jaskini do zwiedzania udostępnione jest mniej więcej 1,5 km (większość trasy pokonuje się łódką). Jaskinie oferują wszystkim możliwość podziwiania ogromnych stalaktytów i stalagmitów mieniących się serią niesamowitych barw.

Warto odwiedzić też malownicze miasteczko Areopolis, w którym w 1821 roku rozpoczęło się powstanie przeciwko Turkom, czy wioski Vathia i Kotronas słynące z kamiennych wież mieszkalno-obronnych, które powstawały tu od średniowiecza aż od połowy XIX wieku.

Peloponez ma również do zaoferowania turystom całą masę plaż i to zarówno na północy (Lakopetra), wschodzie (Skafidia, Kakovatos), południu (Voidokilia, Skoutari, Divari, Kalamata, Mathoni i Simos na Elafonisos) jak i zachodzie (Karathonas, Tolo, Astros) półwyspu.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt „DunikTime – czas na kulturowe wyzwania edukacyjne” realizowany jest przez Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego w Zawierciu ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w ramach projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”